

صلح و زندگی

نویسنده: مولوی محمد (ازهر، ساغری)

نشر

ریاست نشرات و تعلیمات اسلامی

وزارت شؤون اسلامی و اوقاف ج. د. ا. ۱۰۱

دلو-۱۳۶۵

15

صلح وزنده گی

نویسنده : مولوی محمد «ازهر» ساغری

ریاست نشرات و تعلیمات اسلامی
وزارت شؤون اسلامی و اوقاف چ.د.ا

دلو ۱۳۶۵

۹۲

AFGHANISTAN CENTRE AT KABUL UNIVERSITY

3 ACKU 00007218 0

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمه

صلح در اصطلاح مردم و افراد بشریت در ضد فساد بکار رفته و در موضع استعمال میگردد که در آنجا از فساد ، و بی بندباری ، لجاجت و کشیدگی خبر و اثری نباشد و در نزد اهل لغت بمعنی نیکو کردن ترجمه شده و اصلاح و صلاح را هم از همین کلمه استخراج نمودند و در جایی گفته می توانیم که مظاهر رفاه ، آرامی ، امنیت ، و زنده گی باهمی ، و زیست مسالمت آمیز وجود داشته باشد ، صلح يك امر عمده و مهم در زنده گی انسانها و جوامع بشری و در جهان آموزش و پرورش می باشد و برای تامین منافع عمومی امر ضروری و مبرم شناخته شده آنگاه که در قریه و شهر در وطن و جهان و حتی در فامیل و قبیله صلح وجود نداشته باشد زنده گی در آن فامیل یا سر زمین شکل دگری را بخود گرفته و یا اصلا زنده گی از بین رفته و نفع بشر در آنجا متصور نخواهد بود و صلح سرور و خوشوقتی را برای انسان به بار می آورد رنج ها و خسته گی های که به اثر بی امنی بوجود آمده زد و ده گردیده و انسان در پرتو آن میتواند به موفقیت ، امور روز مره را پیش برده و آبرو مندانه بزیست مسالمت آمیز در محیط و جامعه ادامه دهد و در تهداب گذاری جامعه مرفه در جهت نو آوری

و باز سازی بخاطر اعمار آن اعم از اجتماعی ، اقتصادی ، فرهنگی ، و کلتوری سهم رسالت مندانه خویش را ایفا نماید گفته میتوانیم زمین مسکون خانه مشترك تمام مخلوقات خداوند می باشد .

آفتاب مشترك و ستارگان مشترك به انسانان روشنی مشترك را و مساوی پخش میکند آب و سایر نعمات طبیعی جهان مشترك بوده و باید مساویانه توزیع گردد پس ضرورت تا به تأمین صلح مشترك ضرورت احساس میشود ز نان برای تربیه اطفال خود جهت تقدیم آن در جامعه که به نفع مردم باشد به صلح نیاز دارند و اطفال جهت فرا گرفتن درس و تعلیم درست و آموزش معقول به صلح و آرامی احتیاج مند بوده است و همین صلح است که آسایش مادی و معنوی بشریت را در تمام عرصه ها تأمین میکند و انسان منجیت خلیفه خداوند در روی زمین به ادای مسئولیت ها و تعهدات خود زیست نموده در زمینه و جائب و وظایف ملی و مذهبی خود را ادا ساخته و در برابر پیشبرد ادای انسانات و مسئولیت ها موفق می بر آید دین مقدس اسلام که متمم ادیان و مکمل ترین آنها در جامعه بشری بشمار آمده و از برجسته ترین ادیان جهان می باشد ذریعه پیام خود که عبارت از قرآن کریم است چندین جای از صلح یادآوری نموده و گاهی آنرا به تفسیر از عدل و گاهی به بر آوردن حقوق و در برخی از آیات با تصریح ذکر نام صلح رهنمودهای را صادر فرموده است صلح را خداوند متعال در ضمن تعبیر به عدل یادآوری کرده که عدل مرتبه است متوسط در بین دو چیز که از مراعات آن دو چیز امر میانه یعنی توازن ، برابر ی ، حاصل میشود ، و از افراط و تفریط که دو جانب عالی و سافل را طبیعتاً مزید جلوه میدهد و امور را از حیطه اعتدال و قبول عقل سلیم دور می سازد ، انسان نجات می یابد چنانچه خداوند میفرماید «ان الله یأمر بالعدل والا حسان وایتأذی القربی وینهی عن الفحشاء والمنکر والبغی یعظکم لعلکم تذكرون» . سوره نحل آیه (۹۰) ترجمه: خداوند (ج) به عدل و احسان و دادن حق به ذوی القربی امر نموده است و منع میکند از

فحشا و بدی و سر کشی و پند میدهد شما را شاید شما پند
 بگیرید ، و در آیه دیگری که خداوند متعال فرمود ند : «ولایجر
 منکم شأن قوم علی ان لاتعدلوا اعدلوا هو اقرب للتقوی »
 سوره مائده آیه (۸) ترجمه : باعث نسا زد شما
 را دشمنی قوم بر آنکه عدل نکنید ، عدالت کنید که نزدیک تر است
 به تقوای ، و به همین دو آیه عمده ترین مفسرین از کلمه عدل
 به صلح و نیکویی تعبیر نموده اند و بر پایه عدل صلح را استوار
 میدانند زیرا زندگی آبرو مند و مسالمت آمیز در میان افراد جوامع
 بشری همان اعتدال است که به صلح برابر است و اگر اعتدال
 از بین میرود عدالت جای خود را به خلاف و شقاق و دگر گونی و اگذار
 میشود که آنرا خلاف صلح تعبیر می نمایند .

درین مبحث کوچک در آغاز صلح و آرامی را در کانون خانواده
 که اساسی ترین خلیه و حجرأت جسم اجتماع را تشکیل میدهد
 جستجو می نمائیم بعدا درده ، قریه و به همین منوال ضرورت صلح
 را به سطح شهر ، ولایات کشور و منطقه و بالاخره در جهان تحقق
 می نمائیم ، ضرورت بوجود آمدن صلح در دین مبین اسلام به حیث یک
 اصل عمده عدالت اجتماعی قبول شده درین مورد یعنی برای بوجود
 آمدن صلح ، عدالت ، قطع خو - نریزی آیات و احادیث زیادی
 به حیث رهنمای مسلمانان قرار دارد «فاعتبروا یا اولی الابصار »

صلح در خانواده

صلح در فامیل که آنرا از یکطرف محبت خانواده و یا نظم و نسق خانواده می گویند و از جمله مسائل مهم و مبرم فامیل بشمار می آید مراعات صلح در بین زن و شوهر مادر و پدر ، و اولاد و احفاد امر ضروری خانواده است از سر نوشت زن و شوهر که سخن در میان آمد باید یاد آور شویم که قرآن شریف هم درین باره اهمیت بسزای راقائل شده و از جمله رهنمایی های عمده و حیاتی برای پیروان احکام آن درین رابطه آیاتی ارشاد شده است و در باره آنانی که ناظر اختلاف و تشنج در بین زن و شوهر اند خداوند چنین فرموده: «وان خفتم شقاق بینهما فابعثوا حکما من اهله و حکما من اهلها» ان یريدا اصلاحا یوفق الله بینهما ان الله کان علیما خبیرا «سوره نساء آیه (۳۵) یعنی اگر شما می ترسید که در میان زن و شوهر چنان مخالفت و کشیدگی پیدا میشود که خود از اصلاح آن ناتوان اند آنگاه منصفی از نزدیکان مرد و دگری از خویشاوندان زن مقرر فرمائید تا برای فیصله کشیدگی اصلاح را در میان گذارند وقتی که اراده اصلاح کردند خداوند موافقت را در میان ایشان می آورد هر آینه ، خداوند علیم و آگاه است و برای فیصله نزد جانبین زن و شوهر حکم را از نزدیکان شان خداوند امر فرمود برای اینکه قریب و خویشاوندان است که از اصلاح جا نبین کار میگیرد و در رفع تشنج و

مخالفت کوشش و سعی زیاد را به خرج میدهد و تا سرحد اخیر
 بر این امر اعتماد دارد که اصلاح فی ما بین زن و شوهر راهی است
 به خیر دو جانبه و بلکه اصلاح فامیلی هست که باعث صلاح و
 اصلاح قوم و قبیله و بالاخره جامعه میگردد زیرا همزمان با اصلاح
 فامیلی نیکویی و صلاح اولاد آنان که باهم در یک خانه زنده گی
 دارند ضرورت مبرم و حتمی به حساب می آید اولاد که افراد و
 اشخاص اعمار کننده جامعه فردا اند و جامعه و مردم چشم امید به
 کودکان و نو جوانان دارند تا از آنان صفایی و صیقل در جامعه
 پیدا شود و بروی هدف مندی بزرگ به خدمت مردم و جامعه
 قدم می گذارند از همه ضرورت تر است تا نبوغ و استعداد آنان
 در فضای فامیلی انکشاف یابد که باید در آن فامیل فضا صلح آشتی،
 محبت، و عشق و علاقه زیاد ایجاد شود از تشنج تیرگی خبری و اثری
 نباشد تا بتواند کودکان به فکر آرام قلب مطمئن در باره فردای
 جامعه یک سلسله اعمال را انجام دهند و به آموزش درست و درک
 عمیق دست یازند و همین کودکان اند که در آینده جوان شده و در
 خدمت به جامعه گمارده می شوند و اساس تربیت آنان از همین
 فضای فامیل شروع میشود و باید این فضا را با چراغ صلح و آشتی
 روشن ساخت و با خوشبویی محبت و دوستی معطر نمود و از ابر و غبار
 تشنجه و مخالفت خلاص نمود و دود تیره و خفقان آور جنگ و
 جدال که باعث کشیده گی در فامیل میگردد از میان برداشت تا باشد
 که این محیط خانواده با صلح، صفا و آشتی زنده گی کنند و اولاد
 خوب در جامعه تقدیم کنند و در این باره خداوند فرمودند که
 اگر در بین زن و شوهر مخالفت پیدا شد به صلح و آشتی
 باید اقدام نمود و هر دوی شان وظیفه دارند تا صلح را در میان
 آورند.

(وان امرأة خافت من بعلها نشوزا او اعراضا فلا جناح علیهما
 ان یصلحا بینهما صلحا والصلح خیر) سوره نساء آیه ۱۲۸
 اگر زن معلوم کند از شوهرش سرکشی یار و گردانی را هیچ
 گناهی نیست برای ایشان در آنکه صلح آرند در میان خویش نوعی

از صلح و عمل صلح بهتر است خداوند درین باره که عبارت از موضوع زنده‌گی در فامیل و خانواده باشد خیلی ارج و اهمیت را قایل است و تاکید به عمل آورده تا فضای زنده‌گی با هر نوع و تاهر اندازه که قدرت و توانایی و امکانات در دست باشد به صلح و دوستی و صمیمیت همراه باشد و اگر احیاناً مخالفت و کشیده‌گی رونما می‌گردد زن و شوهر را مکلف می‌سازد تا درین باره مسئولیت خود را در مقابل یکدیگر درک نمایند و با حرف‌های کوچک و خورد رشته محبت و الفت را از هم نگسسته و دو باره اصلاح و نیکویی را در میان آورند تا باشد که از جمله نیکوکاران بشمار آیند و زنده‌گی خوش و مملو از صمیمیت و حیثیت داشته باشند.

و باز هم چنانچه قبلاً یاد آور شدیم اگر زن و شوهر نتوانیستند صلح را در جهت زنده‌گی پر محبت زنا شوهری در میان آورند منصفی از نزدیکان مرد وزن به نزدشان فرستاده شوند تا موضوع را فیصله کنند زیرا نزدیکان بر احوال آنان بصیر اند و از آنان امید خیر خواهی متصور است و با طور انصاف گناه هر یک را سنجیده و قضاوت میکند و این دو منصف اگر به نیت اصلاح باشند خداوند از حسن نیت و سعی آنها میان زن و شوهر موافقت را پدید می‌آورد. بیشک خداوند (ج) بر همه چیز دانا است اسباب رفع نزاع و حصول اتفاق به حضرت او (ج) معلوم است ازین جهت در رفع نزاع زوجین هیچ مشکلی نمی‌ماند و صلح در میان آنان پیدا میشود و در اخیر این آیت که در باره صلح بین زن و شوهر آمده مسئله پدر و مادر و خویشاوندان هم فراموش نشده و خداوند یاد آوری نموده و می‌فرماید:

(و بالوالدین احسانا و بذی القربى والیتامى والمساکین
والجار ذی القربى والجار الجنب والصاحب بالجنب)

برای پدر و مادر نیکو کاری کنید و به خویشاوندان و به یتیمان و به نیازمندان و به همسایه قریب و به همسایه بیگانه و به هم نشینی نزدیک مطلب آنست که حسن معامله بعد از

حق که خداوند علیه شخص دار دوهم بر علاوه حقوق زنان و وارثان وزن و شوهر را که بیا نوبه آنان توضیح نمود ارشاد می فرماید که حق پدر و مادر خویشاوندان و نیازمندان و همسایه قریب و همسایه دور و همنشین نزدیک (و مراد از همسایه قریب و بعید نسبی است نه مکانی) بر شخص حق دارد و موجب احسان می باشد برای تامین حسن معاشرت و زنده گی مسالمت آمیز در بین خانواده و خویشاوندان معاونت و همکاری ، خدمت گذاری و وفاداری امر ضروری و حتمی می باشد سعدی علیه الرحمه آن عارف نیک سیر و متصوف جامعه اسلامی و پیر معرفت چنین میگوید : « پسر پیرا پدر وصیت کرد ، کای جوانمرد یادگیر این پند ، هر که با اهل خود وفا نکند ، نشود دوست روی دانشمند » راستی هم فرموده بزرگان حقیقت را در بردارد تا زمانی که انسان با اولاد ، فامیل خویش و اقارب خود دوست نباشد و به آنان در فضای مسالمت آمیز و صلح زنده گی نکند نمی تواند مثمر واقع شود و یابا به دگر هم نوعان و سایر مسلمین و جامعه بشری خدمت را انجام دهد روی همین ملحوظ است که اسلام عقد ازدواج زنا شویی را برضای زن و مرد مربوط ساخته زیرا اگر رضایت جانبین نباشد رشته الفت و محبت از هم گسسته و بعوض آن تشنج ، عداوت و تفرقه جاگزین آن میشود و صلح به نزاع و مخالفت تبدیل میگردد .

دولت انقلابی افغانستان ضمن فرمان شماره هفتم شورای انقلابی که رضایت جانبین یعنی مرد و زن را در انتخاب ازدواج شرط اساسی عقد ازدواج گرفته پیروی از همان اساسات دین مقدس اسلام است و هدف از آن سعادت و بهروزی زن و مرد در زنده گی خانواده و زیستن در فضای صلح ، دوستی ، الفت ، و محبت است و همین صلح و دوستی هست که نسل و یا واضح تر بگوئیم اولاد ایمن زن و مرد که با عشق و علاقه زنده گی دارند افراد و اشخاص مطمئن و با تربیه در جامعه تقدیم میشوند و جامعه همانطور که از آنان انتظار دارد به درد جامعه آشنا میشوند و به فکر اهل جامعه

خود را قربان میسازند و خدمت را برای هم نوعان خویش انجام میدهند باری این افراد اند که پایه های اساسی یکجامه نوین را تحکیم و یا اینکه جامعه معقول و درست را در زنده گی بشری می سازند و من حیث نمونه مثال در طول حیات بین افراد و اشخاص بود باش می نمایند . و از این افراد و اشخاص اولادی به وجود می آید که زاده عشق و محبت اند و از دوفرد نیکو و دارای سجا یا و اخلاق درست و در خواسته صلح و محبت عرض وجود کرده اند در افغانستان انقلابی بتاسی از آیه که ما قبلا ذکر کردیم که «اگر زن از شوهر خود ترس نشوز و روگردانی را احساس نمود حکم از اهل زن و اهل مرد تعیین شوند تا اصلاح در میان آورند» عنعنه وجود دارد که هرگاه در بین زن و شوهر اختلاف ایجاد گردد پدر زن و پدر مرد دو نفر از اقوام نزدیک یکدیگر تعیین میکنند و آنان بنام کلان فامیل حکمیت را با قضاوت عادلانه در بین شان اجرا می نمایند و از طریق الزام بر هر دو جانب اصلاح را در میان آورده نمی گذارند تا اختلاف آنان باعث تشنج و یا خدای ناخواسته تفریق در میان آید و این حکمیت در بین افغانان از قضا و حکم قاضی اعتبار بیشتر دارد و این دستور اسلام من حیث عنعنه پسندیده در بین مردم افغانستان بروز نموده و غیر قابل تغییـر است .

صلح در قریه

قریه جای است که در آن فامیل های متعدد زنده گی میکنند و با خوی و عادت واحد و با سیستم و میتود واحد در زنده گی سهیم اند و همین قریه صفت گهواره شخص بود و باش کننده را دا را می باشد و از طفولیت عضو همین فامیل قریه شده است ، و یا در صورتیکه ما واضح تر سازیم تخمه و نضج انسان از نیروی غذایی همین جایی که زاده شده بوجود آمده ، تکامل نموده و به صورت یکفرد در قالب انسان در آمده است و در قریه بزرگ شده و از همین قریه آموخته و مسئولیت را در همین قریه به دوش گرفته و به آن زنده گی میکنند ضرورتاً برای تمام اشخاص و افراد قریه حق مساویانه داده شده تا زیست کنند و از نعمات مادی و معنوی همین مسقط الرأس استفاده معقول و مثمر نمایند و با کمال امانت داری قریه را با دیگر اولاد های کجا آباد سازند و به نسل های آینده بپسارند و برای آبادی و تهیه وسایل آسایش درین قریه از همه ضرور تر و مهم تر موجودیت فکر آرام و قلب آرام میباید و این آرامی بدون زنده گی در صلح و فضای دوستی و محبت علاج پذیر نیست . صلح است که مردم را در امور زنده گی روز مره شان کمک میکند و اشخاص میتواند با کار و پیکار عاد لانه و زحمت کشی عاقلانه روز و شب خود را برای تهیه مواد ، خوراک و لباس سپری نماید و بتواند از نعمات مادی و معنوی بر خوردار

گردد لهذا ما میتوانیم بگوئیم که در قریه و دهکده از همه ضرور
 تر صلح است ، از آیات قرآن شریف که منجیث قانون مسلمانان
 جهان و رهنمود دهنده پیروان دین مقدس اسلام می باشد و
 احادیث پیامبر اسلام که بعد از قرآن کریم معتمد به مسلمانان
 است تکرا را راجع به صلح و امنیت در قریه تذکر رفته است
 گاهی مستقیماً با ذکر صریح کلمه صلح امر صلح را ضروری پندار
 شته و به جای دگری از صلح به عنوان همکاری و معاونت به
 همسایکان و همجواران و یا اهل قریه یاد آور گردید و بعضاً
 مسلمانان را در ترجم با ذوی القربی تشویق می نماید که همه
 و همه این فرموده های قرآن کریم و پیامبر اسلام مبتنی بر
 صلح و امنیت در قریه و ده می باشد و هدف کلی از زنده گی
 بشری همانا عدالت اجتماعی در بین افراد و اشخاص بوده که آنهم
 بدون صلح نمی توان عدالت و مساوات را در یافت و ما برای
 تشریح این مطلب اندکی از تفسیر مفسرین و احادیث شریف
 در باره صلح یاد آور می شویم و می بینیم تا چه اندازه اسلام به
 صلح ، امنیت ، و زیست با همی در قریه و همجواری اهمیت
 را قایل شده و یا برای پیروان اسلام تأیید و تأکید امر فرموده
 است و در ارسال رسل هم همین هدف نهفته است تا انسانها
 بتوانند درست زنده گی کنند و تجاوز علیه یکدیگر صورت نگیرد
 چنانچه این مفهوم در تفسیر آیه نهفته است که خداوند متعال
 می فرماید : «وما اریدان اخالفکم الی ما انها کم عنه ان ارید الا الا
 صلاح ما استطعت وما توفیقی الا بالله » من اراده ندارم آنکه
 مخالفت باشما داشته باشم به آنچه شما را منع می کنم من ارا ده
 ندارم مگر اصلاح شما را تا اندازه توانایی و قدرت و بدون خداوند
 دگر توفیقی را نمی خواهم و این آیه شریف در بیان قصص قوم
 شعیب آمده زمانیکه حضرت شعیب فر ستاده شد به قوم خود
 و آنان را به وحدت دعوت کرد عادت قوم آن کم کردن و زن در
 معاملات شان بود و به دگر مفاسد اخلاقی و مخالفت های اجتماعی
 دست می زد ند حضرت شعیب آنان را از اعمالی که خلاف اخلاق

اجتماعی و مضّر به نظم و تسق اجتماع بود و فساد را در قوم به بار می آورد منع فرمود اما قوم شعیب به فکر آن افتاد ندکه حضرت شعیب مارا ازین کار و عملی که از آباً واجداد ما بطور وراثت رسیده شاید بروی عناد و مخالفت و انزوا جویی منع میکند و بجواب آنان حضرت شعیب علیه السلام فرمودند که من مخالفت شما را اراده ندارم بلکه آرزو دارم که شمارا اصلاح نمایم در تفسیر قرطبی آمده است من اراده ندارم به جز از فعل اصلاح و آنکه در دنیای شما صلح و مساوات را در میان آورم .
 و در تفسیر مظهری آورده :

یعنی من اراده ندارم که شمارا منع کنم تا من این کسب را به نفع خود انجام دهم هرگز این کار را انجام نخواهم داد و اگر کار خوبی بودی انجام میدادم و باشما موافقت میکردم لکن من دوست دارم برای شما آنچه برای نفس خود دوست دارم و مکروه می پندارم برای شما آنچه من دوست ندارم و اراده ندارم از ترک این عمل بجز از اصلاح شما و از بین بردن فساد در بین شما و به تمام عالم اراده دگر نیست و هدف کلی و مقصد اصلی ازین اصلاح صلح قومی و قریه است تا بتواند با اهل قریه و دهکده خود با فضای دوستی و صمیمیت زنده گی کنیم و از مخالفت های که باعث قطع رشته قومی و همجواری است دوری جوئیم زیرا قوم و همسایه حقوق دارد که آن حقوق را میتوان با صلح و آرامی و دوستی انجام داد ورنه نمی توان با دساتیر اسلام موفق بود حضرت انس از پیامبر اسلام روایت نموده که پیامبر فرمودند: قسم به آن ذاتیکه نفس من به قدرت اوست مؤمن گفته نمی شود کسی که دوست ندارد برای برادر خود آنچه دوست دارد برای نفس خود. این خود گواه بر آنست که از همه عمده تر و مهم تر حضرت رسالت پناه صلح و فضای دوستی را بعد از صلح

و دوستی در خانواده، دوستی را در قریه و همجوار ی دانسته است و دستور میدهد تا هر بنده که در موضوعات اسلامی خویش عقیده مندی کامل دارد و بر اساسات دین مقدس اسلام گام های برجسته و متین را بر میدارد بر اولازم است تا با همجوار و هسما یه رویه نیک و اخلاق درست را داشته باشد و صمیمیت را در میان قریه و همنوعان خود بیاورد از حضرت علی کرم الله و جهة روایت شده که فرمودند جای تعجب است از مرد مسلمانی که برادر مسلمانش برای حاجتی به او مراجعه کند و او خود را اهل خیر نبیند پس اگر امید ثواب ندارد و از عقاب نمیترسد به حقیقت سز اوار است به او رزش کار نیک در انجام آن شتاب کند زیرا این امر دلالت میکند بر راه نجات . مردی به آن حضرت عرض کرد آیا این راز پیامبر اسلام شنیده یی فرمودند: بلی ، و از آن خبر بهتر این است و قتی که اسیران قبیلله طی را آوردند در بین آنان دختر کی نیز بود عرض کرد یا محمد چه شود اگر مرا آزاد کنید و مرا مورد شما ت و سر زنش قبائل اعراب قرار ندهید زیرا من دختر کسی هستم که اشخاص بی پناه را پشتیبانی مینمود و اسیران را آزاد می کرد و به مسافرین طعام و جای میداد و از احوال آنان درست واری می کرد و هیچوقت حاجت مندی کسی را رد نمی کرد و من دختر حاتم طایی هستم پیامبر اسلام فرمودند ای دخترک این سخنان که شما می گوئید صفت مؤمان است اگر پدرت مسلمان میبود برای او طلب رحمت می کردم و بعدا امر نمود دختر را آزاد نماید زیرا پدرش اخلاق نیک را دوست می داشت و خدا اخلاق نیک را دوست دارد از فرموده حضرت پیامبر واضح است که زنده گی در قریه و آن هم در فضای دوستی و به اخلاق نیکو که زداینده کینه و خدشات هوای نفسانی است صلح را ببار می آرد و دوستی در آن قریه موج می زند و پیامبر اسلام موضوع اخلاق نیکو را ستایش نمود و دختر کسی را که اخلاق حسنه داشت از اسارت رها کرد بمنظور آن بود که اخلاق حسنه آورنده صلح و آشتی در

بین افراد قریه و دهکده میا شد و در این آشتی و صلح می‌توان
 زنده‌گی را بهبود بخشید در صلح می‌تواند دهقان زمین را در جوار
 قریه شخم زند آبیاری کند و حاصل فراوان را به اثر زحمات
 مشر بدست آورد و مواد غذایی قریه را تامین کند و تجارت می
 تواند در فضای صلح در قریه اموال و ارداتی را به قلب مطمئن
 و آرام با منابع مربوط برساند و سایر احتیاجات اولیه از
 قبیل غذا و لباس قریه را تکمیل نمود و در صلح می‌توان درس آموخت
 و بمکتب رفت و بالاخره انجیر خوب و یا مهندس لایق گردید
 و آموزگار درست به جامعه تقدیم شد با این صورت تمام کمبودی
 های قریه در صلح تامین میگردد و زنده‌گی خوب را نصیب میشود
 و ما می‌توانیم بگوئیم که صلح را در قریه می‌تواند چند کلمه
 جامع ذیل که در عمل پیاده شود بمیان آورد : معاشرت نیکو با
 مردم، احسان و بخشش کردن، ملایمت و خوش رفتاری در بین
 مردم، راه و رسم نیک را بخش کردن، به مردم طعام دادن مخصوصاً
 به مستحقین و محتاجین، برخورد با سلام و خوشرویی و عیادت
 مریضان قریه به هر حالت که باشد شریک شدن با غم و درد قریه،
 از قبیل جنازه و غیره خوش رفتاری با همسایه خواه مسلمان
 باشد و یا کافر و غیره، احترام به کلان سالان قریه و شفقت بر
 اطفال آن، دعوت کردن از دیگران، و پذیرفتن دعوت دیگران، اصلاح
 بین اشخاص قریه در صورت بروز کدام مخالفت، فرو بردن
 خشم در مقابل افراد و اشخاص، از خود گذری
 در خدمت و همکاری با اهل قریه، و دوری جستن از اعمال بی‌هوده
 مانند چشم دوختن بمال و ناموس دیگران، مکر و خدعه، دروغ
 و غیبت، تکبر، بدخلقی، خود پسندی و سرکشی و غیره اعمالی
 که خلاف نظم و نسق و دسپلین اجتماعی باشد، در صورت بروز
 خلاف از موازین ذکر شده نوعی از تشنج را بار می‌آورد و یا
 لااقل صمیمیت در بین افراد و اشخاص قریه و ده پیدا شده
 و این فضای مکرر و تیره باعث آن شده تا به سرحد سیاه دلی
 بر خورد غیر مسئولانه در برابر اهل قریه و هم جواران گردد و این

برخورد بر علاوه که منطقی، و مرغوب نیست فضایی دیگر
 بوجود می آورد که آن هم عبارت از جنگ و جدال کشیده گی
 بی میلی، و بد گمانی در مقابل یکدیگر و بالاخره روح آزاد پسند
 و غریزه خود خواهی که مفضی بسوی طرقي میگردد که خلاف
 رشته الفت و همجواری شده و خلاف احکام شرعی و فقه حنفی
 و یا دساتیر عمومی اسلامی می گردد، آنگاه لابد باید تحریر
 نمائیم و عقیده مند باشیم که ضرورتاً ازین خلاف های بی
 موجب بهتر است تا در قریه و ده موجبات صلح و امنیت فراهم آورد
 شود تا ازین بدبختی ها و بی نظمی ها اهل آن قریه نجات پیدا
 کنند و به زنده گی مرفه، شکوفان و آرام ادامه دهند، و به احکام
 الهی و الفت اجتماعی راه روند و حیات بسربرد و خوشی و سعادت
 در قریه رو براه شود و افراد سالم در جامعه تقدیم گردد
 طوریکه بیان کردیم از دساتیر شریعت غرای محمدی، افغانان
 عنعنه هم دارند که موافق به احکام اسلام است هر گاه در بین
 افراد قریه و ده کدام جنگ و یا اختلاف پیدا شود یکنفر بنام
 قریه دار وجود دارد و یا امام و خطیب قریه و محله که آنان
 من حیث کلان و شخص با اعتبار و نفوذ در بین قریه انتخاب
 و یا شناخته شده من حیث مصلح و خیر اندیش پا در میان میگذارد
 در موضوع قضاوت نموده و یا آنچه خیر دو جانب متصور است
 و راه عدل و انصاف در آن نهفته است حکم می نمایند آن حکم
 من حیث قضاوت یکطرفه و یکجانبه نمی باشد بلکه آن اصلاح ذات
 البینی و خیر اندیشی بین قریه گفته میشود و مردم افغانستان
 در آن عنعنه عادت دارند و خو گرفتند بخصوص در اطراف
 ولایات و حتی قریجات دور دست هیچگاه حکمیت آنان بدست
 قدرت دولت نمی افتد بلکه یگانه اتکا آنان همانا کلان قریه
 و خطیب و امام قریه بوده و سرانجام کارشان و اختلافشان
 از طریق صلح و آشتی و فضای دوستی رفع میگردد و صلح حاکم
 و قاضی بین قرا و ده ها می باشد.

صلح در وطن و منطقه

«وطن جاییگاه پرورش وزادگاه آبابی و مسقط الراس انسان است که در آنجا سر بدنیا بدر آورده و از هسته مواد غذایی آن صورت بسته وطن جای بود و باش و مأمن انسان بوده و منیحت مادر هر انکشاف و در تربیه او و لعمده دارد و باید در وطن دوستی وفا داشت و از بیابان وسیع تاقله های شامخ آن دفاع و از انعمات و لذا ین آن استفاده نمود و در هوا و فضای آزاد آن تنفس و در آغوش پر مهر و عطوفت آن باعشرت و آسایش زنده گی کرد وطن است که در آن از طفلی تغذیه و تربیه میشود و آنگاه

در مکتب و مدرسه علم می آموزد و در نوشتن و کتابت دست می یازد و بعد از زنده گی خانوادگی شروع نموده در کسب و کار روز مره و در تربیه اولاد و احفاد سهم شائسته میگیرد و بالا حربه تمام تعایلات و خواهشات خود را از همین وطن طلب گار است و وطن به او جواب مثبت میدهد و زنده گی انسان در همین جا به پایان می رسد انسان در وطن جامعه را تشکیل میدهد و نظم و نسق را مقرر ساخته به تاسی از آن ابرو مندانه حیات بسر میبرد لذا افراد ضرورت دارند که وظیفه وطنی را بیاد داشته باشند و به او عمل کنند اسلام محبت صیانت و احترام وطن را منیحت رکن اساسی و وجیبه دوست داشتنی بشمار می آرد و بایکی از گفته های آشنا می شویم که فرموده است «حب الوطن من الایمان» دوستی وطن از جمله ایمان است، و ما در تمام دساتیر اسلامی احکام و شریعت غرای محمدی (ص) نبشته های را می

خوانیم که صراحتاً و یا اشارتاً از خوبی ها و مزایای وطن به عنوان جامعه و جایگاه زنده گی انسانها یاد آوری مینماید در ریشه تمام افکار اسلامی فکر جامعه یعنی «امت» مسلمین قرار گرفته است از جنبه داخلی «امت» مرکب از جماعت و جماعت عبارت از افرادی است که بوسیله رشته های مذهبی و یا قومی و نژادی و یا فرهنگی بهم پیوسته اند و بروی همین علائق متذکره در چنین جامعه اعضا آن امت و یا جامعه بخدای یگانه و بر سالت پیا مبران عقیده داشته اند ، و همه مردم در مقابل خدا و در روابط خود شان باهم متساوی اند البته بدون هیچگونه امتیاز درجات و یا طبقات و یا نژاد اگر چه اختلاف در شغل و وظیفه شناخته شده و تشخیص میشود اما نه از لحاظ بر تری بلکه از نظر کسب زنده گی است و این اسناد متذکره روی پایه گذاری در تحکیم روابط وطنی و علائق حسنه زیست در وطن واحد است افراد این وطن با خصائص و خصایص متخلق میباشند که مبنای آن بر راستی و راستکاری و تعلیم ، بسلوک عدالت اجتماعی استوار است و این گونه کار و فعالیت را در رابطه به زنده گی در تامین عدالت اجتماعی وقتی میتوان ترتیب داد که در آن وطن و خانه مشترک زنده گی ، صلح برقرار باشد و مردم آنجا صلح را پیشه خود قرار دهند و در رفروغ صلح به آرامی زنده گی کنند صلح اگر تامین نکردد فرزند انسان یعنی طفل نوزاد نمی تواند براحت زنده گی کند چنانچه به چشم سر مشاهده شد که به اثر انفجار بم ها در بین سرویس های شهری انفجارات در مرکز تجمع مردم بیگناه شهر کابل و غیره مراکز عمده اجتماعات زیاد تر اطفال و نوجوانان قربان این حوادث اسفانگیز شدند و اگر صلح ندرخشد اطفال نمی توانند علم پیا موزند و در مکتب بروح آرام بروند و تعلیم و تربیه درست را فرا گیرند و از نعمت علم و دانش بهره مند شوند که پیامبر اسلام فرمودند : «طلب العلم فریضة علی کل مسلم و مسلمة»

طاب علم فرض است بر هر مرد مسلمان و زن مسلمان چنانچه ما شاهد تعطیل هزاران مکتب و مرکز آموزش در افغانستان هستیم که از طرف آنانیکه در علم و معرفت و فرهنگ علاقه ندارند و خلاف امنیت و صلح عمل میکنند مسدود گردیده و مردم آن سر زمین و قراء ولایات در عالم بیسوادی و عدم تربیه درست اطفال دچار وحشت و در سراسیمه کی زندگی بسر می برند هر لحظه و هر ساعت در فکر آن هستند که چه طور بتوانند راه را انتخاب نمایند که ازین تبّه روزی و بی سوادی خلاص شوند

و در دستان علم و معرفت و در مراجعت بمراکز تعلیم و تربیه مطلوب مقدس شانرا در فراگیری دانش حاصل نمایند و لحظه های خوش و خندان را در فکر آرام و دم استراحت بسر برند. این همه آرزوها فقط در فضایی صورت میگیرد و یا در وطن و سر زمین جامه عمل می پوشد که در آن گوهر صلح وجود داشته باشد و مردم آن سر زمین در زنده گی صلح آمیز بسر برند حضرت خداوند میفرماید «لاخیر فی کثیر من نجوا هم الا من امر بصدقه او معروف او اصلاح بین الناس» سوره نساء آیه (۱۱۴) نیست خیر از بسیاری سرگوشی آنها مگر آن سرگوشی که امر به صدقات یا امر به نیکو و یا اصلاح در بین مردم باشد در تفاسیر چنین آمده است که منافقین در زمان حضرت پیامبر اسلام آمدند و در نزدیک گوش حضرت محمد شده با او در خفیه سخن میگفتند و در ظاهر اظهار ایمان به اسلام و عقیده به آن حضرت می نمودند و در حقیقت امر مربوط و منوط به آن عده اشخاص بودند که به دشمنی اسلام و حضرت محمد برخاسته بودند آیه شریف نازل شد که درین سرگوشی آنان خیر نیست و خفیه گفتن کار خوبی نیست مگر در سه موقع جائز و حتی ضرور است ۱ - در هنگام صدقه دادن زیرا در خفیه آن ثواب و اجر بیشتر است از اظهار آن تا اینکه شخص که به او صدقه داده میشود تحت تأثیر نیاید و شر مندی که به او پیش نشود.

۲- برای امر معروف یعنی خیر که منفعت او برای تمام مردم باشد . اجرا و چنین امر اگر در خفیه انجام میگیرد کار خوب است تا اینکه قبل از انجام به شکست مواجه نشود .

۳- در اصلاح بین مردم و آن اصلاح فرق ندارد بین دو شخص یا بین دو قریه و یا بین دو مملکت اگر در بین دو مملکت مسئله اصلاح را در خفیه بدون اینکه از سخنان يك کشور کشور دیگر خبردار شود کار خوبی است زیرا اگر در بعضی از سخنان يك کشور دیگری خبر شود شاید به نا کامی انجامد آنگاه عملی پیش آید که موجب شکست در امر اصلاح گردد ازین آیه شریف خوب دانسته شد و بر ملا گردید که امر اصلاح خیلی عمده و در خور اهمیت است زیرا آنرا هم پایه به صدقه که همکاری با هموعان است و امر معروف که پایه های اجتماعی يك جامعه را تحکیم می بخشد دانسته است و این اصلاح است که تمام پایه های مادی و معنوی يك کشور و مملکت را تحکیم و جامعه را بسوی واقعیت بینی و حقیقت گرایی و پیشرفت و ترقی رهسپار می سازد و صلح در قرآن شریف بخاطر به خیر و معروف تعبیر شده که گذارنده اساس علم ، برده باری صبر و ثبات مال اندیشی در حوادث و وفای ناهنجار بوده است و میتوان در برابر سیل غیظ زور گویی و تجاوز بپا خاست نگذاشت تیری بر روشنی دلهای پسر از محبت ، دوستی و آشتی خلد .

که درین صورت عمل بالمثل طرف مقابل را بر می انگیزد و آسایش طرفین و یا دو لنین دست خوش تصادم شده و کشتی آرزوی مقدس انسانیت را امواج قهر و غضب زور آزمایان و هوس مندان غرق خواهد ساخت زیرا این انسان این هستی مکرم و اجتماعی لابد در برخورد با اشخاص ممنوع گروه و یا اجتماع خود بخاطر بر آورده ساختن نیاز آدمی و جهت تکمیل خواست انسانی و برطرف نمودن موانع راه زنده گی گاه نا گاه درین برخورد های لازم می و طبیعی مواجه میشود که آنرا از جمله

و.جائز و وظایف ، حقوق و امانات افراد جامعه یا مملکت میتوان
شمرد و هر گاه با برخورد های ناسالم ، مخرب و با صطلاح بر هم
زننده آسایش افراد و اشخاص جامعه که ناشی از عدم اهتمام
به وظایف محوله و با تطبیق نا درست مقررات و جائز
و وظایف اجتماعی یک مملکت و یک وطن است روبرو شد ، صله
و عاطفه صلح را طور آنی و فوری سر وقتش نرسید پس فجایع
از آن به وجود می آید که تلافی اش دشوار یهای بزرگ را در عقب
دارد معذالك نقش فعال و ثابت افراد در برابر اجتماع یا وطن
ضامن استحکام پایه های سر بلندی جامعه میتواند باشد آن
چنان نقش عالی جامعه سیاسی در برابر جامعه سیاسی دیگر
یا نقش ملت ها در برابر سایر ملل جهان با رعایت اصل احترام
به تمامیت ارضی و استقلال ملی و عدم مداخله در امور یکدیگر
برای استحکام جهان بشریت و تمدن و پیشرفت میتواند شد که
باحفظ برابری و برادری در جامعه زیست با اصل احترام متقابل تمام
جوامع بشری و رعایت عموم موازین حقوق بین الدول
میتوان راه صلح و آشتی ، برابری و همکاری ، تعاون بین دول
را تأمین و وسایل آسایش و رفاه و سعادت بشر را تضمین
نمود ، اما زنهار مثلیکه آشتی و برادری و روح انسان دوستی
و تأمین صلح در بین افراد و یاقریه و یا بین دول و کشور
های جهان فروغ آفتاب سعادت را در آن جوامع و کشور ها
تجلی میدهد همانطور ظلمات اختلاف و تشنج کشور ها وسیله
تاریکی و بهم زننده روح آشتی و روابط حسنه برادری میشود که
باعث تجاوز و برخورد یکی از ملل جهان علیه ملت و یا کشور دیگر
میشود ، آری! صلح نوید بخش بوده و راه های خیر و سعادت
جانب دو کشور و یا دولت در گیر شده میتواند چه صلح حکم صادر
نموده تا طرفین در گیر بواسطه رنج دایمی و تلف مالی و انسانی
تا حدی باید از خواست های خود به عقب رفته و بسبب از
دست دادن اندکی از مطالبات یکدیگر شوند و منفعت بزرگ

مدنی و دوستی طرفین را حفظ نمود و در افغانستان عزیز ما به اثر مخالفت های داخلی و مداخلات اجنبی به جهت سد شدن در راه پیشرفت انقلاب ملی و دموکراتیک ثور از مدت هشت سال به این طرف برادر کشی ، خونریزی و نا امنی وجود دارد که این وضع زاده سیل اسلحه به افغانستان شده است با اینکه جد و جهد کامل مردم افغانستان برای صلح دایمی و ضروری صورت گرفته تا باشد که اعمار جامعه نوین و شکوفانی وطن و پیشرفت و ترقی اتباع وطن در میان آید بازهم روز بروز جنگ نه تنها به بم بست و مقاطعه نمی رسد بلکه به حمایه امپریا لبزم و محافل ارتجاعی همدستان او در منطقه تیز تر شده می رود اما بالعکس از طرف دولت جمهوری دموکراتیک افغانستان پیشنهادات سازنده برای قطع مداخله در امور داخلی دول ناحیه و منطقه و عدم استفاده از سر زمین یک دولت غرض براه انداختن تجاوز علیه دولت دیگر تقدیم میگردد حکومت ج. د. ا. آماده گی خویش را غرض براه انداختن مذاکرات یکجانبه و چند جانبه و مذاکرات از طریق حسن نیت سر منشی سازمان ملل متحد و نماینده خاص و فوق العاده او ابراز داشته است حکومت افغانستان عفو عمومی را بنا به فرموده حضرت خداوند (ج) «والعافین عن الناس» اعلان نموده و تضمین کمک غرض تأمین حیات عادی را به تمام اتباع افغانی که موقتاً در کشورهای همسایه بسر می برند اعلان داشته است . در عین حال بازهم به اثر مداخلات که در امور داخلی افغانستان مشاهده میشود صلح تأمین نمی گردد درین باره خداوند فرموده است : (وان جنحووا للسلیم فاجنح لها و توکل علی الله انه هوا لسمیع العلیم) و اگر میل کنند بصلح تو هم میل کن بسوی آن و توکل کن بر خدای هر آئینه خدا شنو او دانا است ممکن است وقتی فرارسد که جانب مقابل هنگامیکه آماده گی مسلمانان و قربانی های فداکارانه آنها را مشاهده کنند مرغوب شوند و خواستکار صلح گردند به پیغمبر ارشاد میشود که

او نیز بروفق مصلحت دست‌آشتی دراز نماید زیرا مقصد از
 جنگ دفع فتنه و تأمین عدالت اجتماعی است نه خونریزی اگر
 مطلب بدون خونریزی بدست‌آید چه حاجت است که خونها
 ریخته شود پیش از اسلام در عرب جدال و قتال، نفاق، و شقاق
 عمومیت داشت قبایل عرب به‌اندک سخن با یکدیگر در می
 آویختند، چون در بین دو قبیله جنگ واقع میشد قرن‌ها آتش آن
 خاموش نمی‌گردید در بین دو قبیله نیرومند مدینه یکی اوس
 و دیگری خزرج سلسله رقابت‌های جا‌ه‌لانه حربی، بغض و
 عداوت دیرینه به هیچ صورت خاتمه نمی‌یافت همه تشنه خون
 و آرزومند ریختن شرف و ابروی یکدیگر بودند درین اثنا حضرت
 محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم با احکام عالم شمول توحید
 و معرفت، اتحاد و اخوت مبعوث گردید مردم ذات فرخنده وی را
 هم یک جنبه مخالف قرار دادند همه متحد شدند تمام مخالفت‌های
 خود را سوی او متوجه گردانیدند، کینه و عداوت دیرینه را
 گذاشتند و دشمنی ذات قدسی صفات حضرت رسول کریم را
 مطمح نظر قرار دادند. از نصایح او مضطرب می‌شدند
 و دور می‌رفتند، هیچ قوتی در دنیا موجود نبود که در آن درند
 گان خون‌خوار و گروه بهایم کردار روح معرفت حق و عدالت
 اجتماعی و اخوت نبوی رادر کالبد آنان دمد و همه را یکدم به‌رشته
 اخوت و الفت بیدار و مطیع اوامر جان‌نثار آن ذات مقدس که چند
 مدت پیشتر مبعوض تر از آن کسی نبود گرداند بدون شبهه
 اگر گنجهای جهان صرف میشد این مقصد که محض برحمت الهی
 و اعانت خداوندی بچنین سهولت حاصل گردید بدست نمی‌آمد
 خداوند متعال الفت یکی را بیش از برادر حقیقی در دل دیگری
 افکند و سپس ذات منبع البرکات پیامبر اسلام را مرکز اجتماع
 اتفاق و اتحاد گرداند و به او امر کرد که هر گاه دست صلح و اتحاد
 را بسوی او دراز میکنند تو هم دست دوستی و صلح را به طرف
 شان دراز کن و من حیث رهنمود برای سایر مؤمنین تا اکنون

باقی مانده و آنانی که داد از اسلام و اسلامیت می زنند باید به این امر متوجه باشند و از هدایت فوق پیروی کنند اما نه چنان است چندین با ردولت انقلابی و مسلمان افغانستان من حیث کشور دارای دیانت پاک ، و دارای سابقه زیاد در اسلامیت دست برادری و دوستی ، صلح و آشتی را جانب تمام مسلمانان در از نموده و خواهان روابط حسن همجواری گردیده اما تا اکنون به ندای صلح و آشتی جواب مثبت داده نشده بلکه روز بروز آتش جنگ تیز تر میشود ، ما آرزو مندیم خلقهای بپا خاسته جهان حقایق را چنانکه درک کرده اند در عمل هم به امر صلح و بتاسی از هدایات قرآن و رهنمود های اسلام و طریقه ائمه مسلمین کمر همت بندد و درین عمل خیر که عبارت از پیروی از صلح باشد مردم ما آماده شوند تا در بین مردم ما صلح دایمی و سازنده برقرار شود و یقین است که صلح نوعی پانهادن بر خواسته های قسمی حقه نهادن و گذشتن از سهم نیاز مندیهای مسلم زنده گی در برابر نگهداری خیر دیگران و حفظ روابط نوع پروری ، صلح و عاطفه ، بواسطه نپاشیدن مناسبات انسانی و از بین نرفتن عیش و طرب بشری است ، تحکیم شیرازه زیست با همی دو طرف مقابل اقدام نیکوئی است که می توان در بقایی نسل های بشر و روابط حسنه و علایق عطف و مودت را تشدید و خدمت بس بزرگ و وسیعی را انجام داد ، زیرا صلح است که بدان قلب ذره را به خیر عامه و جامعه شکافت در پناه صلح می توان به شیوع علم معرفت و تمدن راه یافت در کشف مکنونات طبیعت و ابتکارات عجیب و محیر العقول با اطمینان وافی و کافی دست یافته و در خدمت بشر آنرا قرار داد با اینکه همه خوبی ها و ستودگی ها در صلح پیدا است باز هم دیده میشود بالعکس با مثال مشابه که در افغانستان وجود دارد بلکه با حدت و آشوب بیشتر از طرف امپریالیزم علیه لبنان و ملت ستمدیده عرب فلسطین پراخ انداخته شده تا به این وتیره کشانده شده که اهل

رتجدیده فلسطین در هر گوشه و کنار دنیا مهاجرت نمودند و از
انظار اسرائیل خونخوار متواری گردیده اند .

همچنین ما در میان دو کشور مسلمان و برادر همجوار و هم
مذهب ایران و عراق مخاصمت را دیده تا سرحدی که جوانان
تازه و نو باوه همه از بین رفته اند و این هرج و مرج را در هر
گوشه و کنار دنیا که دیده میشود از تحریکات اجنبی و بهره کشی

های کشور های ارتجاعی باید دانست بنأ ما از مردم صالح جو
و عدالت پسند خواستاریم انسانیست و حکم وجدان بشری بنا م
عاطفه اسلامی و انسانی با مداخله هر چه سریعتر در اطفای این
آتش خانمان سوز جهتین پرداخته از نا آرامی های موجود که

خدای نا خواسته روزی وسیله تباهی جهان خواهد شد جلوگیری
کند تا کشور های ذی دخل متذکره بتوانند بوظایف اصلی خود که
تأمین مدنیت و شکوفانی انسان و انسانیت است با خاطر آرام و بی
دغدغه پرداخته بساط فقر و مسکنت ، گرسنگی ، بیماری

ناشی از سوء تغذی و فضا کثیف از روی زمین کشور های متذکره
از بین بر داشته شود و این موضوع بتاسی از گفته حضرت خداوند (ج)
می باشد که در قرآن شریف آمده است . (وان طائفان من المؤمنین
اقتتلوا فاصلحوا بینهما فان بغت احدا هما علی الاخری

فقاتلوا التی تبغی حتی تقی الی امر الله فان فائت فاصلحو
بینهما بالعدل واقسطوا ان الله - یحب المقسطین)

و اگر دو گروه از مؤمنین باهم جنگ کنند پس اصلاح کنید میان
ایشان اگر تعدی و تجاوز کردیکی از دو گروه بر دیگری پس جنگ

کنید با آن گروه که تجاوز گراست تا که رجوع کند بسوی حکم
خدا و اگر رجوع کرد به حکم خدا گروه متعدی پس اصلاح کنید

میان ایشان به عدل و برا بری و عدل کنید خداوند دوست دا رد
عدل کننده گان را با وجود این پیش بینی ها اگر تصادفاً دو گروه

مسلمان و یا دو مملکت هم جوار داخل جنگ و مخاصمت شوند به
کوشش انتهایی خود اختلاف آنها را رفع نمائید اگر کامیا بی

بدست نیامد و یکی ازین فریقین ویا مملکتین بر دیگری هجوم آورد و بر ظلم و عدوان و تخلف کمر بندد نباید بیغرض نشست و تماشاگرد بلکه تمام مسلمانان ویا کشورهای صلح دوست متحد شده با گروه ستم کار جهت جلوگیری از تجاوز و ظلم به جنگیده تا اینکه آن فریق تجاوزگر مجبور شده از زیاده روی های خود دست بردار شده بسوی حکم خدا رجوع و به صلح راضی شوند ، در آنوقت بر مسلمانان لازم است که بامساوات و انصاف تام در میان هر دو فریق صلح و آشتی برپا کنند و به طرفداری یکی از جاده حق منحرف نشوند ، نزول آیت برفیق صحیحین راجع به هنگامه عارض دو گروه انصار ، یعنی اوس و خزرج به عمل آمده است چنانچه آن حضرت (ص) بر وفق این آیت در میان آنها صلح و آشتی را قائم نمود کسانیکه مقابل خلیفه ویا روسای دولت بغاوت میکنند آنها هم در عموم آیت داخل اند چنانچه علمای پیش از قدیم الایام در مسئله باغیان و سرکشان دولت از همین آیت استدلال میکردند لیکن چنانچه از شأن و نزول آیت بر می آید این حکم تمام مناقشات و مشاجرات اجتماعی مسلمانان را در بر می گیرد و بلکه امروز که اسلام در هر گوشه و کنار دنیا و جهان گسترش یافته و به کشورهای متعدد تقسیم بندی سیاسی یافته شامل دو کشور و چندین کشور هم میشوند زیرا در آیه دیگر آمده است . (انما المؤمنون اخوة فاصلحوا بین اخویکم و اتقوا الله لعلکم ترحمون)

جز این نیست که مؤمنان برادر همدیگر اند پس اصلاح کنید در میان دو برادر خود و بترسید از خداوند تا بشمارحم کرده شود در هر یک از حالات صلح و جنگ باید در نظر گرفته شود که جنگ بین دو برادر مؤمن و یا مصالحت در بین دو برادر است بر علاوه و قتیکه دو برادر بادیگر تصادم کنند همانطور ایشانرا به حال خود شان مگذارید بلکه برای اصلاح جانبین کوشش انتهایی نمائید و در حین اجراء چنین کوشش از خداوند خائف و ترسان بوده تا به هیچ صورت طرفداری غیر عادلانه صورت نگیرد .

صلح در جهان

اگره زمین جای بود و باش انسان‌ها و سایر حیوانات خزانده و پرنده و معیشت گاه همه جنبند گاه می باشد که این حقیقت نیازی به استدلال و اثبات ندارد در بین تمام موجودات زنده انسان یک موجود اجتماعی و دارای عقل و سنجش و مفکوره عالی آفریده شده که خلقتاً متمایز از سایر حیوانات بزیور هستی آراسته گردیده و از نظر کرامت ذاتی برتری قابل ملاحظه حاصل نموده که بدین ملحوظ از طرف خداوند مکلف به امور شرعی و اجتماعی گردیده که در انجام دادن امور توظیف شده ضروریات دینی خود را در رابطه اطاعت فرامین الهی اداء و به مسایل فردی و اجتماعی مطابق شرایط اهتمام می ورزد که بدینوسیله حیثیت خلیفه خدا را در روی زمین ایفا می نماید و راستی هم باید چنین باشد زیرا وقتی خداوند برای ملایکه فرمود که من در روی زمین خلیفه را پیدا میکنم ملایکه گفتند که خداوند آیا خلیفه پیدا می کنی که در روی زمین فساد را در میان آورند و زمین را در تباهی کشند؟ ما تسبیح و تقدیس ترا میکنیم خداوند بجواب ملایکه فرمود من از شما عالم تر هستم در امر ایجاد و پیدایش عالمیان بهتر میدانم و همان بود که آدمیان را در روی زمین پیدا نمود تا من حیث خلیفه خدا در روی زمین برای اعمار و شکوفائی زمین وظیفه خود را ایفا کنند و اکنون انسانها که بمصداق خلافت و توظیف به این امر بزرگ تماماً در زمین حق مساویانه دارند میتوانند در امر اعمار آن مساویانه سهم بگیرند. از هوای آن آزادانه تنفس و از همه نعمات آن با کمال صداقت و امانت داری مساویانه استفاده نمایند، وقتی خداوند موضوع خلافت آدمی را در زمین برای ملایکه مطرح ساخت فرشتگان در اندیشه افتادند که چه حکمت است که خداوند قدیر و متعال با وجود فرمانبرداری و اطاعت ما، انسان را خلیفه می سازد که در بین آنان مردمان مفسد و خون ریز پدید می آید؟ فرشتگان این امر را از پیشگاه خداوند بغرض استفاده سوال کردند نه اعتراض بر آفرینش خداوند و یا علم و

دانش خداوند وقتی ذات احدیت بی مثال آدم را پیدا کرد برای
 ملایکه فرمود که اسما اشیا را با مسلمات و قواید و خواص شان
 بگوئید آنان از گفتن اسما اشیا اظهار عجز نمودند و حضرت
 آدم به الهام با سماء اشیا و خواص آنها با خبر بود
 خداوند اسما حقایق خواص، سود و زیان اشیا را بی
 وسیله سخن بر ضمیر آدم القا کرد زیرا خلافت و حکم و ایسی
 بر دنیا جز به کمال علمی ممکن نباشد چون از فرشتگان اسما
 و کوائف اشیا سوال شد و فرشتگان به عجز خود اعتراف
 نمودند تا نیک بدانند که خلافت زمین جز با داشتن علم عمومی
 و دانستن خواص اشیا کسی را میسر نیست ما با علم مختص
 خویش سزاوار خلافت شده نمی توانیم اما حضرت آدم با سرعت
 نام اشیا و خواص آنان را به فرشتگان بیان کرد و بر دانش
 وسیع او آفرین گفتند ازین جا ثابت میشود که علم بر
 عبادت افضل است و مقصود از خلافت در روی زمین معلومات
 داشتن و خواص جامعه را دانستن است و به جامعه خدمت کردن و در
 اعمار و شکوفایی زمین با داشتن علم به سرسبزی آن سهم
 داشتن است و این اعمار زمین و اجرا و خلافت بنده در زمین وقت
 میسر میشود که ما کره زمین را در صلح بیابیم و صلح در زمین
 بر قرار باشد و مردم در فضای صلح زنده گی کنند .

در زمان ما بشریت یکی از پیچیده ترین دوران های تاریخ
 خود را از سر می گذرانند در سال های پیش بارها گفته شده است
 که جهان به دوراهی سر نوشت سازی که در آن سیرا نکشاف
 بعدی آن تعیین خواهد شد نزدیک میشود آیا این راه صلح، همکاری
 ثمر بخش متقابل بین المللی و حل مشترک و سازنده مسایل مبرم
 و دشواری که اکنون در برابر بشریت قرار دارد، خواهد بود
 یا راه مقابله، درگیری و کشمکش راه مسا بقات تسلیحاتی، و
 فزایش تشنج و لغزش تدریجی بسوی یک جنگ جهانی هسته ای
 ولی هیچگاه تا هنوز این دوراهی بدینسان نزدیک نبوده است .
 هیچگاه مسئله اساسی انتخاب راه چنانکه در روزگار ما است

تند و مبرم در برابر خلق ها قرار نگرفته است اوضاع بخاطر
چنین است که مبارزه نیرو های جانب دار همزیستی مسالمت آمیز
میان کشور های دارای نظام های اجتماعی متفاوت با نیرو
های تجاوز گر امپریالیستی که برخورد خصمانه خود را نسبت به
پروسه تشنج زدایی جهانی پوشیده نمی دارند. پیش از
هر زمان دیگری شدت یافته و خصلت جهانی به خود گرفته در
عرصه بین المللی مبارزه میان مشی تجاوز گرانه امپریالیستی و
نیرو های صلح دوست بشدت هر چه بیشتر شعله ور می گردد
مبارزه نیرو های عاقل و صلح علیه نیرو های جنگ و تباه کن
انسان به فاز مهم ممکن است و به فاجعه خود وارد گردد در
این مورد اسلام که یگانه هدفش تامین صلح و امنیت در جهان می
باشد دساتیر را به پیروان خود صادر نموده است و پیروان خود
را بلکه تمام بشریت که در روی زمین زنده گی میکنند و منحیت
خلیفه خدا نقش خود را ادا می نمایند به این امر والا مطلع می
سازد که شما در روی زمین خلافت اصیل خود را اجراء کنید
طفره روی از دساتیر در جهت تعمیم امر مربوط بخلافت مخالف
صریح از مشی این هدایت است شما جهت اعمار و شکوفایی کره
زمین و به جهت زنده گی کردن مرفه و آرام خلق شده اید بنأ
همان هدف را تعقیب کنید که برای آن زنده هستید نه اینکه
جهت خلاف در امر اعمار و شکوفایی جهان رفتار نمائید و
آنگاه در تباهی و از بین بردن زیبایی زمین و فساد و تاراج
علیه ساکنین زمین مسبب اسباب شوید خداوند درین باره ذریعه
قرآن پاک که منحیت قانون قدسی و ملکوئی اسلام قابل قبول است
چنین دستور صادر نموده است که : ولا تفسدوا فی الارض بعد
اصلاحها و ادعوه خوفا و طمعا ان رحمة الله قریب من المحسنین)
و فساد نکنید در زمین بعد از اصلاح آن و بخوانید او را بترس
و امید درین آیت رعایت حقوق خالق و مخلوق توضیح می گردد و
تعلیم داده میشود ، یعنی در حال که در دنیا معاملات حاضر زنده گی
و روز مره انسانان در حال اصلاح باشد در آن اختلاف میفکند و در

گاهی زمین و آنچه در روی زمین زنده می‌کند اصرار نورزیدونه
 از رحمت وی ناامید شوید و نه از عذاب او ایمن بلکه در بین خوف
 و رجاء باطاعت و عبادت خداوند مشغول شوید ، اما امروز وقتی
 ما در کره زمین می‌نگریم بر عکس موضوع مواجه می‌شویم در هر
 گوشه و کنار در هر مملکت و منطقه در هر قاره و جزیره دگرگونی‌ها
 اختلاف و تشنج وجود دارد و انسان توسط انسان دگر از بین
 می‌رود و حتی بخاطر باید آورد که اسلحه ذروی و تباه کننده بشر
 باعث نابودی هزاران تن انسان و حیوان روی زمین می‌گردد و هر
 يك از محافل استعمار گر کوشش دارد تا سرحد اختلاف را به تسلیمی
 های کوچک تبدیل کند و از بهره‌کشی غیر مشروع و خلاف نظم
 اجتماعی و قوانین موضوعه بین‌المللی استفاده کنند بطریق مثال
 گفته می‌توانیم که فعالیت‌های محافل تجاوز گر امپریالیستی
 گواه بر آن است که آنها می‌کوشند سلطه خود را بر جهان مستقر
 سازند به تفوق نظامی ، استراتژیک بر کشور های صلح
 دوست دست یابند پروسه دگرگونی‌های اجتماعی را در سیاره ما
 مانع گردند و جنبش‌های بخش‌میلی را سرکوب نمایند ، اوضاع
 جهان به‌اثر تشدید مشی تجاوز گرانه کشور های بی‌بند بار
 اجتماعی روز بروز پیچیده ترمی گردد تشنج در جهان بیشتر
 بروز می‌نماید و در نتیجه این امر ناآرامی و نگرانی روزافزون
 مردم صلح دوست جهان را با رآورده است در سراسر جهان
 واضح و روشن است که همه محافل مترقی ، دموکراتیک و ضد
 جنگ با پیگیری و قاطعیت بیشتری به خاطر صلح و امنیت بین‌المللی
 در برابر سیاست زور گویان صف بسته اند و به جهت قطع
 مسابقات تسلیحاتی که هدفش جز تباهی بشر دیگر چیزی نمی
 باشد تدابیر مؤثر پیش‌روی گرفته‌اند تا در راه همزیستی مسالمت
 آمیز میان کشور های دارای نظام های اجتماعی متفاوت و
 گاهش تشنج در جهان مبارزه نمایند و این امر مبرهن است که
 حقیقت هیچگاه پنهان نمی‌ماند و راه حق و اصول به مأمول را در

عقب دارد ، کشور های اسلامی و به خصوص آنانیکه از راه و روش پیامبر اسلام خوب پیروی میکنند یقیناً می دانند که صلح با عث پیروزی در امور اجتماعی بشر بوده است ولو که صلح در جهان یکجا نبه هم باشد زیرا صلح حدیبیه که پیامبر اسلام در میان آور دند با آنکه یکجانبه بود موفقیت رادر عقب داشت دین مقدس اسلام که دین آشتی و محبت و دین الفت و همزیستی است صلح را در همه اوقات ترجیح داده است و تمام افراد بشر را در بین هم برادر دانسته و بموجب آیه شریف (ولقد کرما بنی آدم) تاج کرامت را بر سر آنها نهاده است صلح حدیبیه که پرشکوه ترین واقعات زنده گانی حضرت پیامبر اسلام است و به قرآن شریف بنام فتح مبین یاد شده است اهل سیر و محدثین مانند بخاری و مسلم این کتب معتبر نزد اهل اسلام چنین بیان نموده اند که مادرین جا تفسیر ترجمه آنرا بیان میکنیم در سال ششم هجری حضرت پیامبر خواب دید که با اصحاب خود به مکه میرود و عمره ادامی نماید چون خواب پیغمبران مانند وحی دارای حقیقت است وقتی اصحاب خبر شد ند ازینکه اشتیاق زیارت بیت الله شریف زیاد داشتند باعث گردیدند تا در حال حرکت کنند و رسول خدا با پانزده صد نفر ماه ذی القعدة همان سال به طرف مکه در حرکت شدند و زمان که به ذی الحلیفه با مسافه هفت کیلو متری مدینه رسیدند احرام عمره را بستند و رسول خدا از همه پیشتر یکنفر را از قبیله خزاعه که هنوز بدین مقدس اسلام مشرف نشده بود با مسلمانان علاقه دوستی زیاد داشت جهت معلومات کردن نظر مشرکین بمکه فرستاد اگر چه احرام حضرت پیامبر و پیروانش در ماه حرام صورت گرفته بود و بنا به عنونه مشرکین کسی حق نداشت ممانعت کند باز هم روی دشمنی چند ساله مشرکین با اسلام نفر روان کردند تا تشویش شان رفع گردد رسول خدا و مسلمانان همه حرکت کردند و بمسافه دو منزل قریب مکه رسیدند نفری شان واپس آمد و گفت که قریش مانع دخول

مسلمین در مکه میشوند و درین باره پافشاری دارند، رسول اکرم صلی الله علیه وسلم با مسلمانان مشوره نمود که اگر با قریش جنگ کنیم ماه حرام است خوب نیست و اگر واپس بمدینه رویم احرام که برای عمره بسته ایم چه کنیم مسلمین درین نظر شدند که ما اراده جنگ با قریش را نداریم و محض برای عمره آمدیم وقت مشرکین قریش سد راه ما شوند مجبور به دفاع از خود محاربه را اختیار مینمائیم و به ما گناه نیست. ما باید برای نیل بمقصد از عزم خود منصرف نشویم و بزدلی را بخود راه ندهیم رسول خدا حضرت محمد (ص) برای اینکه در موضوع از راهی مفاهمه داخل شود و صلح و سلم حل مطلب نماید راه عمومی به داخل مکه میگردد و در آن احتمال تصادم بیشتر بود ترك نمود در راه صعب العبور که کمتر احتمال تصادم با قریش را می نمود در پیش گرفت زیرا این سخن هم به پیامبر رسیده بود که قریش جمعی را از اسب سواران به غرض مقابله با مسلمانان مؤظف ساخته اند تا به پیکار آماده باشند وقت که رسول خدا با مسلمانان به حدیبیه که نزدیک مکه است رسیدند اقامت گزید و به اهالی مکه قاصد را فرستاد که ما برای اداء عمره عزم نموده ایم نه برای جنگ بعد از اداء مراسم عمره به مدینه باز می گردیم و قاصد آنگاه که به مکه رسید مانع بازگشت او شدند و بعد از انتظار زیاد رسول خدا حضرت عثمان (رض) را جهت ابلاغ مواد آتی بمکه فرستاد.

۱- قریش را خبر ده که ما جهت اداء عمره آمدیم نه به جنگ و تجاوز.

۲- آنان را به اسلام دعوت کن.

۳- به آنکه از زنان و مردان که در حالت ضعف و بدبختی در مکه به سر می برند بشارت ده که در آینده نزدیک مکه فتح خواهد شد و شما از عذاب و شکنجه خلاص میشوید حضرت عثمان به مکه رسید و پیام حضرت رسول خدا را به قریش ابلاغ نمود اما

قریش از لجاجت و عصانیت کار گرفت حضرت عثمان
 را نیز از بازگشت منع کرد ندد در حالی انتظار رسول خدا و سایر
 مسلمین از بازگشت حضرت عثمان خبری را شنیدند که گویا
 حضرت عثمان به قتل رسیده است و این افواه در میان مسلمین اثری
 بدی را بوجود آورد و حضرت پیامبر مسلمانان را به بیعت که
 بنام بیعت الرضوان یاد میشد دعوت کرد و در زیر درختی تعهد
 نمودند که تا سرحدی مرگ به منظور عملی ساختن مقصد خود
 مقاومت خواهند کرد چنانچه قرآن شریف حکایت میکند
 لقد رضى الله عن المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة فعليه
 ما في قلوبهم فأنزل السكينة عليهم واذا بهم فتحاً قريباً به
 تحقیق خوشنود شد خداوند از مؤمنین و قتیکه بیعت کردند با
 تو زیر درخت پس دانست آنچه در دل ایشان است آنگاه فرود
 آورد اطمینان را بر دلهای ایشان و پاداش داد برای شان فتح
 نزدیک ، این بیعت است و از مسلمانان قریش را به مخاطره
 انداخت حضرت عثمان را اعاده نمودند و درین وقت کسی از قبایل
 بنی خزاعه بنام بدیل در نزد حضرت پیامبر آمده و حضرت را
 از تصمیم قبایل دور پیش مکه و حدیبیه مطلع ساخت حضرت
 رسول خدا فرمودند ما جهت جنگ نیا مدیم و با کسی عز
 مخالفت نداریم و قصد ما اداء عمره است هرگاه قریش به اثر خستنا
 شدن جنگهای پی در پی با ما مصالحه کنند بهتر است و اگر
 طوائف دیگری با ما جنگ داشته باشند ما هم الی نیل به مقصد جنگ
 میکنیم اگر طوائف مغلوب شدند قریش هم مجبور اند بدین مقدس
 اسلام بگردند و اگر ما مغلوب شدیم هم هدف قریش بسر می
 رسد و از ما بیغم میشوند و اگر مصالحه نکنند با آنها تا آخر
 قدرت جنگ خواهیم کرد بدیل بن ورقا حاضر شد تا پیشنهاد
 حضرت پیامبر به قریش برساند و به مکه رفت قریش را جمع آورد
 و پیشنهاد صلح را با قریش مطرح ساخت گرچه بعضی از حاضرین
 بی اعتنا ماندند اما یکی از اهل مکه بنام عروه بن مسعود ثقفی
 که اهل دانش بود با قریش گفت پیشنهاد خوبی است اگر اجازه

دهید با محمد ملاقات میکنیم با اجازت قریش بملاقات حضرت پیامبر شتافت و گفت که پیروانت با تو وفادار نخواهند بود و تو با قبیله ات چرا در جنگ و ستیز می شوید پیامبر باز هم مسئله صلح را در میان گذاشت و اظهار داشت تا مجبوریت حتمی به جنگ تن در نمی دهد و بدیل به مکه باز گشت و از احترام حضرت محمد در بین اصحاب او و قدرت و سلطه مسلمانان با قریش گفت قریش دانستند که مسلمانان حرمت بیت الله را در نظر دارند بنأ سهیل بن عمرو که از جمله اعیان قریش بود جهت مذاکره با حضرت محمد به حدیبیه فرستادند و در نزد و رود سهیل حضرت محمد بعد از استقبال ورود او را فال نیک دانسته در سهل کار توجیه نمود و با او در مذاکره نشست و سهیل پیشنهادات صلح را تا حدی به طرفداری از قریش طرح کرد که قبول آن با مسلمان خیلی دشوار تمام میشد و تا حدی رسید که بعضی از مسلمانان تنگدل شدند و پیامبر اسلام عرض نمودند که آیا ما بر حق نیستیم و شما گفتید که من خواب دیدم که بمکه می روم و عمره ادا می کنم و پس چه شد که اکنون تمام ذلت را قبول دار میشوی در حالی که ما قدرت و توانایی زیاد داریم حضرت پیامبر بجواب مؤمنین اظهار می داشت که من نگفتم که امسال به مکه می روم و عمره به جا می آورم و گفتم که داخل حرم میشوم هر وقت باشد بعدا سهیل و حضرت محمد با موافقه رسیدند و صلح نامه ذریعه حضرت علی نوشته که دارای مواد آتی بود .

۱- طرفین تعهد می کنند که الی ده سال یک برد گر تجاوز نکنند و هر کس از طرفین خواسته باشند به امنیت عام و تام بدون هراس به جای دیگر رفته می توانند و آسیب نمی رسانند .

۲- مسلمانان در سال جاری بدون عمره و دخول مکه به مدینه بر می گردند !

۳- در سال آینده به مدت سه روز قریش مکه را تخلیه به مسلمانان واگذار می شوند تا مسلمانان عمره خود را ادا و زمینه عبادت برای شان مساعد میگردد .

۴- مسلمانان در سال آینده که جهت اداء عمره می آیند مساجد داخل مکه نشوند و شمشیرهایشان از غلاف کشیده نشود بلکه بدون اسلحه و آلات جنگ باشند .

۵- مسلمانان بعد از سه روز مکه را تخلیه و عمره را اداء نمایند .

۶- اگر طوائف دیگری خواسته باشد با محمد و یا قریش معااهده دوستی بسته نمایند جانب دیگر حق ممانعت را نداشته و مداخله در آن معااهده ممنوع است .

۷- کسیکه از مکه به مسلمانان می پیوندند اگر چه مسلمان هم باشند به قریش مسترد گردند و اگر از مسلمانان به قریش پیوندند حق استرداد را ندارند در همین وقت که هنوز قرار داد امضا نشده بود پسر سهیل بنام ابوجندل که مسلمان شده بود و در مکه تحت شکنجه قریش قرار داشت با آنکه در زنجیر پیچیده بود خود را به مسلمانان رساند سهیل گفت که ای محمد این اولین شخصی است که با من مسترد می کنی حضرت محمد فرمودند که هنوز قرار داد عقد نشده سهیل در جواب گفت هرگاه چنین باشد مصالحه با تو نمی کنم پیغمبر - رخدا با اصرار و لجاجت سهیل بی برد که رشته صلح از هم می گسلد و صلح هم هدف عهده ما است

این راهم پذیرفت ابوجندل از مسلمانان خواست تا او را کمک رسانند و دوباره به شکنجه قریش نیاندازند حضرت عمر به پیامبر عرض نمود که این شکست را باید مسلمانان متقبل نشوند پیامبر خدا فرمودند من از صلح پیروی میکنم روزی خواهد آمد که ما موفق باشیم و بداخل مکه رفته عمره اداء نمائیم و اهل آن اسلام آورند و صلح نامه با اینکه اکثر اصحاب نا راضی بودند به اساس نیت پاک آنحضرت امضا و منعقد گردید و از احرام عمره خود را مسلمانان خلاص کردند پیامبر اسلام هنوز به مدینه مواصلت نکرده بود که سوره انفاحنا نازل گردید و مسلمانان به فتح های آینده بشارت داده شدند صلح حدیبیه اگر چه در ظاهر صلح ذلت آمیز به نظر می رسید و در نظر اول چنین استنباط گردید که سر تا سر به نفع قریش و زیان مسلمانان باشد چنانچه

حضرت عمر و سایر صحابه گرام مضطرب و غمگین شدند و با هم در مشوره میگفتند در حالیکه ما قدرت و توانایی زیاد تر از قریش داریم و در راه حق و حقیقت روان هستیم باید منازعات ما با قریش از راه شمشیر و جنگ حل شود تا بتوانیم واقعیت‌ها را برای مردم برسانیم و چرا مادر مقلب قریش این همه ضعف را قبولدار شویم حضرت محمد (ص) که دور نمایی وضع را از آنان بهتر

می دید و در امور بهتر وارد بود فقط در مقابل شان چنین اظهار میکرد که خدا و رسول آن درین زمینه دانا تر است اما حضرت محمد میدانست که نتایج صلح برای ما پیروزی بهتری به بار می آورد و چنانچه هم شده که خالد بن ولید و عمرو بن عاص و امثال آنان از شجاع ترین مردم عرب به اثر گفتگو و نشست و خاست مسلمین با قریش بدین اسلام گرویدند و با مسلمانان یکجا شدند و ما میتوانیم بگوئیم که نتایج حاصله ازین صلح قرار آتی بوده است .

۱- مردم قریش که تا وقت صلح حدیبیه به مسلمانان قدر و اهمیت سیاسی را قایل نبودند اما به عقد صلح مسلمانان را قدرت دولتی اسلامی مساوی با خود دانستند .

۲- قبائل دیگر که به اثر قدرت و نیرومندی قریش و بودن خانه کعبه در آنجا با مسلمانان دست دوستی را دراز کرده نمی توانستند اما به اثر صلح حدیبیه توانستند با مسلمانان عقد دوستی نمایند چنانچه قبیله بنی خزاعه که پیشتر هم به مسلمانان علاقه داشتند عقد دوستی بستند یهو دخیل به اثر پشتیبانی قریش با مسلمانان دسایسی را براه می انداختند و قبائل دیگر را علیه مسلمانان تحریک می نمودند، بعد از صلح آن اعتماد قطع شد .

۳- صلح حدیبیه باعث آن شد که مسلمین آزاد بتوانند در بین مردم نفوذ کنند و اهداف والایی اسلام را برای شان برسانند چنانچه اولتر از همه در فتح خیبر دست یافتند .

۴- به مسلمانان فرصت داد تا بزیارت بیت الله شریف بعد از نازل آیند و از ضعف آنها دیدن بعمل آورند و آنان را در صبر و شکیبایی توصیه فرمایند. از گذارشات و اهداف صلح حدیبیه و نتایج حاصله از آن چنین بر می آید که صلح در هر وقت که باشد در هر جائیکه باشد به نفع مردم بوده و نتایج آن بهتر از جنگ و خونریزی است به اثر صلح - جویی و حسن نیت حضرت رسول کریم بود که صلح در میان آمد باعث نشر دین اسلام در تمام سر زمین آنجا گردید پیامبر اسلام طرفدار حسن تفاهم و روش نرم در تقاضای صلح و امنیت بود نمیخواست تا زمان که مجبور نشدی به خونریزی دست زنی و یا مال کسی را تلف کند به اساس صلح خواهی و مسالمت آمیزی پیامبر اسلام بود که بعد از فتح مکه با آنکه قریش تجاوزهای بی مورد در حق

مسلمانان کرده بودند و منتظر انتقام شدید بودند حضرت پیامبر عفو عمومی را اعلان کرد و فرمودند که (اذهبوا و انتم الطلقاء) بروید و از طرف من آزاد هستید این اراده پاک و متین محمد (ص) در رفع تشنج و کشیدگی و برای تأمین صلح و عدالت اجتماعی باعث آن شد تا در تمام شبه جزیره العرب صلح تأمین و پیشرفت و ترقی بوجود آید و نه تنها مردم آن سرزمین بلکه در تمام جهان آفتاب جهانتاب اسلام طلوع نموده و مردم در روشنی آن جامعه مرفه و شگوفانی داشته باشند در این وقت که عصر ترقی و ماشینری بوده تخنیک و علم به درجه عالی و اوج ارتقایی خود رسیده بیشتر ایجاب میکند تا جنگ از جهان برداشته شود و به عوض او صلح و امنیت گسترده گردد پیامبر اسلام می فرمایند (الخلق عیال الله فاحب الخلق الی الله من احسن الی عیاله) خلق بمنزله جزء فامیل

خداوند بشمار می روند پس بهترین و دوست داشته ترین خلق در نزد خداوند کسی است که به مردم احسان و نیکویی کنند و ما به درجه اول نیکویی آنها کسی گوئیم که بخاطر بقای انسان رحمت بکشد و فعالیت خود را برای اندازد زنده ماندن انسان باعث خیر و سعادت در جامعه هست درین عصر سازمان صلح

جهانی و آنالیکه در آن سازمان را قایل آمد در راه تا میج
صلح کام های مؤثر را بر داشته اند و در کار و پیکار به خاطر
صلح بکمال از خود گذری کا ر پیکار میکنند .

گرچه روشی امپریالیزم و همزمانی اخطراتی را در امر ایجاد
صلح در جهان در پی دارد و نباید به این موضوع کم بهاداد اما هم
مان باید اعتقاد نمود و یقین راسخ باید داشت که توده های گسترده
مردم . افکار عمومی جهانی و همه درک میکنند که جنگ هسته یی
برای تمدن بشر در روی زمین و برای زنده گی انسان چه فاجعه
و خطر عظیمی است . به این امر مستقیم که خلق ها در برابر
این خطر ناتوان نیستند . و آن زمانی که امپریالیست ها قدرت
داشتند سر نوشت انسان را بدست گیرند مدتها سپری شده و دیگر
مردم دانستند که زنده گی یعنی چه اوضاع از ریشه دگر گون شده
است امروز در برابر جنگ طلبان جامعه کشور های صلح دوست
قرار دارند جنبش های رها یی بخش ملی ، نیرو هایی پر توان
اجتماعی بسیار اند . مبارزه به خاطر صلح بخاطر جلو گیری از
تصادمات جنگی بر بنیاد استوار و گسترده تکیه زده است . بنیاد
برنامه صلح که با مساعی منسجم جمعی کشور های صلح دوست
در عمل پیاده میشود بر پایه پایان دادن به سیاست زور گویی
مسابقات تسلیحاتی و ستیزه جویی ، نیل به تشنج زدائی بین المللی
و ایجاد شرایط مساعد برای رشد همکاری مفید مقتابل صلح آمیز
کشور های دارای نظام های اجتماعی متفاوت استوار است .
مبارزه بخاطر تحقق این برنامه یکسلسله نتایج ارزشمند مهمی
به بار آورده است در مقیاس بین المللی تغییرات قابل ملاحظه یی
در تناسب نیرو ها بوجود آمده است نیروی جامعه کشور های
صلح دوست افزایش می یابد . در سطح بین المللی دولت هائی که
راه رشد تامین صلح را بر گزیده اند تحکیم می یابد تاثیر نفوذ
جنبش عدم انسلاک که یکی از پایه های بنیان گذاران صلح است
گسترش پیدا میکند راه و روش انقلابی جهانی که آنها از جمله
صلح دوستان جهان اند انکشاف می یابد و به پیش می رود اینها

همه شرایط مساعد را برای گسترش هر چه بیشتر مبارزه بغا طر
 لایمن صلح ، استقلال خلقها و ترقی اجتماعی بوجود می آورد ،
 مبارزه بغا طر نگهداری واستحکام صلح براساس احترام به حقوق
 ومنافع کلیه خلقها از نخستین روز های پس از پیروزی انقلاب
 صلح دوست محور همه فعالیت های سیاست خارجی کشور شورا
 ها قرار گرفت و پس از جنگ جهانی دوم پیروزی انقلاب مشابه
 در جهان برای این مبارزه ارزش عظیمی را قایل گردید زیرا در
 مبارزه بغا طر تحکیم صلح را ایجاد شرایط مساعد برای سا -
 لختمان نظام نوین عادلانه اجتماعی میسر است . به یقین میتوان
 گفت که پیشنهادات صلح از طرف کشور شورا ها در جهان راه حل
 را بغا طر منافع عمومی مردم جهان و زنده گی مرفه و شکوفان
 خلقهای رنج کشیده و عقب نگه داشته میتوان کشود این
 پیشنهادات گرچه یکجا نبه همه وقت قبول شده و در تمامی موارد
 از طرف کشور های صلح دوست بکار رفته اما باز هم نیرو های
 جنگ طلب به حالت جنون آمیز خود ادامه میدهند ایالات متحده
 امریکا با نصب راکت های کرو زوپر شنک (۲) گام های بیشتری
 را برای از بین بردن انسان د ر کره زمین بر داشته است و باز هم
 درین اواخر بنام دفاع استراتژی از کیهان جنگ ستاره کان را تهیه
 می بیند بدون اینکه کوچک ترین احساس مسئولیت را در برابر
 خلقهای جهان از خود نشان دهد اتحاد شوروی پیشنهاد اتی را به
 لحاظ قطع اسلحه ذروی در ریک یاویک به منابع تهیه کننده اسلحه
 فوق تقدیم داشت باتأسف بایس دیاد آور شده که از طرف مقابل ندای
 صلح اجابت نکردید و انگاه باز هم مهلت یکجانبه اتحاد شوروی
 در تولید سلاح ذروی گام دیگری در راه صلح خواهد بود پارلمان
 اتحاد شوروی در جلسه ۲۸ عقرب ۱۳۶۵ سال جاری از تمام پارلمان
 ها و خلقهای جهان تقاضا بعمل آورد تا برای آغاز عملی غرض
 ایجاد جهلن عاری از اسلحه اتمی و تامین امنیت واقعی با اشتراک
 تمام ملل بر پایه برابری ومساوات متحد شوند شورای عالی تاکید

نمود که اتحاد شوروی به تمام پیشنهادات که در مذاکرات
 ریکیاویک ارایه گردیده و هدف آن محو تمام سیستم های اتومی
 است وفادار می باشد و در پیام تاکید شده که مهلت یکجا نبه
 اتحاد شوروی در مورد انفجار اتمومی که پانزده سال قبل توسط
 اتحاد شوروی اعلام گردیده بود هنوز هم نافذ است ، به ایالات
 متحده امریکا الی تاریخ اول ماه جنوری مهلت داده شد تا به ندای
 معقول و تقاضای صدها ملیون انسان جهان پیرامون متوقف
 ساختن آزمایشات اتمومی گوش فرا دهد اما بازهم چنین پاسخ
 شنیده نشده بر مسلمانان جهان است که به تأسی از هنایات
 قرآن و تائیدات پیغمبر و دین مقدس اسلام از داعیه صلح جهانی
 پیروی کنند و شریعت اسلام درین مهلت یکجا به ارج را قایل است
 و پیروان اسلام را دستور می دهد هر گاه برای شما از صلح یاد
 آوری میکنند شما هم حاضر به ندای صلح شوید خداوند فرموده
 (فان اعتزلوکم فلم یقاتلوکم والقوالیکم السلم فما جعل الله لکم
 علیهم سبیلا) سوره نساء (۹۰) اگر یکسو شوند از جانب شما و
 جنگ نکنند با شما والقاء کنند به شما پیغام صلح را پس نهاده
 خدا شما را برایشان راهی ، آنانیکه صلح را میخواهند و از
 آرزومند آن هستند که در جهان صلح باشد و به آواز رسا و بلند
 پیغام صلح را در جهان می اندازند و به این پیغام هدف جز سعادت و
 بهروزی مردم و خلق های جهان دیگر چیز ندارند به جواب آنان
 پاسخ مثبت دادن امری است ضروری و مطابق به دین مقدس
 اسلام و آئین انسانیت که خداوند بشر را برای آن خلق و ایجاد
 نموده است و با قاطعیت تمام باید از پندار و نظریات بی معنی
 ضد انسانی و تباه کن بشریت یعنی استعمال اسلحه ذروی رد
 گردد و در مقابل استعمال کننده آن مبارزه کرد زیرا این سلاح تباه
 کن بجز محو انسان دیگر هدف را ندارد دانشمندان و کارشنا
 سان برجسته بسیار از کشورهای به نحوی قانع کننده ثابت می
 سازند که جنگ هسته ای در صورت که وقوع یابد ، خطرات
 فاجعه انگیز برای بشریت خواهد داشت ، در چنین جنگی که مرگ
 و نابودی را در روی زمین بار خواهد آورد و موجودیت خلقهای
 زیاد را به نیستی خواهد کشاند ازین رو کشورهای

صلح دوست قاطعانه اعلام میدارند که نباید گذاشت جنگ هسته‌یی شعله ور گردد. امروز در برابر خلقها و دولت‌ها مسئله مبرم‌تر از جلو گیری از جنگ هسته‌یی به هر شیوه و شکلی که طرح گردد قرار ندارد خلقهای صلح‌دوست سراسر جهان علاقه مند اند که قوت و امکانات جنبش ضد جنگ کاملاً رشد یابد و نفوذ و اعتبار سیاسی این جنبش بطور هر چه افزون‌تر و همه جانبه‌تری بکار گرفته شود برای دست‌یابی به این امر مهم آنست که شرکت‌کننده‌گان صلح خواه بدون در نظر داشت تفاوت‌ها در ایدئولوژی و اعتقادات مذهبی، منبع و منشأ اصلی خطر را بدرستی در یابند و فعالانه در برابر آن استادگی کنند و دوش بدوش، منسجم و مشترک و در همکاری شرافت‌مندانه پیکار کنند.

افشای نقش خطر ناک سیاست تجاوز گرانه امپریالیزم نه برای رسیدن به کدام پیروزی تبلیغاتی می‌شود بلکه پیش از همه برای سمت‌گیری اصولی در برابر خطر اساسی که جهان معاصر را تهدید می‌کند ضرورت دارد. از چهل سال به این طرف ما با بمب ذروی یکجا رن‌ده‌گی می‌کنیم گاه اگر به حقیقت امر پی‌ببریم به این

نتیجه میرسیم که اجتماع بشری و اسلحه ذروی به نفع ملل جهان دارند حتی در صورتیکه جنگ ذروی به نفع ملل جهان تمام‌نمی‌شود. سنجش‌های رؤسای دول هر قدر تسکین‌کننده هم باشد اما نه باید یقین داشت که ما تا آخر بدون دیدن جنگ ذروی رن‌ده

گی کنیم و مادر حقیقت امر در مرحله وارد می‌شویم که نظر به هر وقت دیگر این مرحله مرحله خطیری است مردم جهان هنوز غبار مرگ، جهل‌نی‌دوم را از روی خود پاک نکردند که باز هم آواز هییت ناک جنگ ستارگان را بگوش می‌شنوند بهتر خواهد بود که مردم جهان با صلح

رن‌ده‌گی کنند و بودجه که جهت مسابقه تسلیحاتی به مصرف می‌رسد برای اعمار و شکوفائی کشورهای جهان سوم به کار برده شود تا به عوض تهیه اسلحه و نابودی بشر اکتشافات برای رن‌ده‌گی آبرو مند بشر لازم دیده شود. جمهوری دموکراتیک افغانستان در طول موجودیت خود خواهان صلح و زندگی آبرو مند در جهان

بوده و می باشد کشور ما افغا - گستان عزیز عظمو کشور های قمیه
 منسلک بوده و درین راه عدم انسلاک مبارزه دوام دارو پی گیری
 می نماید به ندای صلح و امنیت همه وقت گوش فراد اده و بیک
 گفته است و در تمام عرصه های زندگی به صلح نیازمند است و
 صلح می طلبد در سازمان صلح جهانی عضویت دارد و به جلسات صلح
 جهانی اشترک می ورزد رئیس سازمان صلح افغانستان معاون
 مندی به اثر عطش مفرط که افغانستان در تامین صلح جهانی
 دارد می باشد و کنفرانس های صلح دو قاره افریقا و آسیا چندین
 بار در میزبانی افغانستان دائر گردید دولت جمهوری دموکرا -
 تیک افغانستان به ندای کشورهای صلح دوست جواب مثبت
 داده است شورای انتظامی جمهوری دموکراتیک افغانستان
 به نمایندگی از مردم افغانستان پشتیبانی خود را از داعیه برحق
 صلح همه جانبه بعمل آورده است هیئت رئیسه شورای انقلابی
 تأیید نمود که تطبیق ابتکارا ت صلح جویانه جدید کشور های
 صلح دوست باید بالاتر از تمام منازعات بین المللی و اختلافات
 قرار داده شود اعلام مصالحه ملی و کوشش در راه تحقق عملی آن
 نیز دلیل بارز صداقت مادر امر تعمیل سیاست صلح جویانه
 افغانستان می باشد حکومت جمهوری دموکراتیک افغانستان به
 وسیله نمایندگی خود در ملل متحد و در کنفرانس کشور های غیر
 منسلک در حراری و مذاکرات ژینو بارها سیاست صلح رابه او از بلند
 اعلام داشته است در مبارزه بخاطر صلح کشور های کوچک تنهائی
 توانند به پیروزی نهائی برسند این امر مبارزه بخاطر صلح به همه
 ارتباط می گیرد و باید طرف توجه تمام کشور های مترقی جهان قرار
 گیرد و از تمام مردمان جهان و کشور های مترقی بخصوص دول
 ذی قدرت دعوت بعمل آید تا به منظور تامین صلح و امنیت از هیچ
 گونه توانائی و قدرت و امکانات که دارند دریغ نور زیده در قبال
 سر نوشت مردمان و حفظ تمدن بشری فعالیت های سودمند رابه
 نفع بشریت جهان از خود به وجود آورند و از خداوند توفیق مز ید
 را از سهم گیرندگان این عمل مقدس آرزو مندیم .

ومن الله التوفیق و علیه التکلیل

ماخذ این رساله

قرآن شریف	۱-
تفسیر قرطبی	۲-
صحیح البخاری شریف	۳-
مشکواه شریف	۴-
تفسیر مظهری	۵-
تفسیر دری چاپ کابل	۶-
کتاب حقوق در اسلام - چاپ تهران	۷-
پیامبر اسلام رهنمایی بشریت چاپ تهران	۸-
رساله صلح آرمان بشریت	۹-

8

4.40

SAG

7218

ACKU

